



Dacă nu ați primit ziarul, vă rugăm să ne contactați la
 telefon: 021.311.22.36/37
 e-mail: abonamente@bursa.ro



Luni, 12 august 2013, nr. 149 (5001), anul XXIII 16 pagini



O POLEMICĂ AMICALĂ:
 Concluzia cu semnul
 întrebării

MAKE
 PAGINA 3

**Până unde va merge exproprierea depozitelor
 bancare din Europa?**

(CALIN RECHEA)
 PAGINA 3

**Cosmin Vasile: "Există o filieră de avocați
 care profită de pe urma victimelor
 accidentelor auto"**

PAGINA 4

**Ce înseamnă
 "peste 40%?"**

TEODOR NICOLAESCU
 PAGINA 6



GRAM AUR = 139,1659 RON

FRANC ELVEȚIAN = 3,6033 RON

EURO = 4,4373 RON

DOLAR = 3,3157 RON

Ziarul BURSA a ajuns la ediția cu numărul



23 DIN 10 AUGUST 1990 DE ANI DE APARIȚIE NEÎNTRERUPTĂ



23 de ani, 5001 ediții: ziarul BURSA

In două feluri pot spune povestea ziarului BURSA. Primul, așa cum se obișnuiește: am făcut ziarul, în 1990, ca publicatie de anunțuri gratuite, am muncit, l-am dezvoltat, transformându-l într-un cotidian financiar și în 23 de ani de apariție neîntreruptă (împliniri sâmbătă, 10 august), l-am impus drept publicație influentă în peisajul nostru mass-media, ca voce neșutată vreunui interes de grup politic sau economic, atingând, astăzi, 5001 ediții.

Al doilea, însă, este cel adevărat. Într-o noapte de august, din 1990, am auzit o șoaptă: "Spune-mi BURSA!" și așa am și făcut, fără să știu ce mă așteaptă.

Șoapta a revenit: "Pune-mi prețuri la anunțurile de mică publicitate!"

Mi-am zis "E tare! Asta nu s-a mai făcut."

M-am supus.

Șeapta: "Fă-mă de două ori pe săptămână!"

OK.

"De trei ori!"

"Băi frate, nu te-ncurci!", i-am

zis, dar am ascultat.

"Bagă-mi texte despre bursă!"

Asta m-a năucit - "Nu știu nimic despre bursă, nu scrie nimic în dicționar!"

"Interesează-te! Întreabă! Zbate-te! Nu vezi că sunt chei!"

Șeaptele nu au mai încetat niciodată.

Ziarul m-a exploatat îngrozitor, m-a alergat în dreapta și-o stânga, mi-a șters zilele de odihnă, concediile și zilele de sărbătoare, mi-a suspendat viața de familie și m-a stors de tot ce puteam.

M-a făcut sclav.

Cererile șoptite au devenit îndemnuri, apoi porunci.

Când a început să funcționeze bursa de valori, mi-a dat ordin: "Fă-mă de patru ori pe săptămână!"

"Nu ești sănătos la cap, nu există niciieri în lume o publicație care să apară de patru ori pe săptămână! Este contra oricărei teorii!"

M-a răspuns, arrogant: "Fă ce-ți zic și lasă-ți timpenii! Ce, ai bani de cinci apariții?"

În 1997, m-a luat de ureche: "Acum ai bani de cinci apariții, marș

la muncă!"

Nu-i puteam ascunde nimic.

Se lățise pe biroul meu, urât, în două culori - roșu și negru -, clipea multumit de sine și curgeau pretențiile din el.

După ce a devenit cotidian, nu mai ajungeam la nasul lui - "Vreau poli-cromie!", s-a zborșit.

Nu mai pridideam să fac ce-mi cere.

Și apoi, obrăznicia supremă: "Vreau să fiu independent!"

Mi-am sărit din pepeni: "Dar ești! Nu te-am îngenunchiat în fața nimă-nui! Ce, te-am trimis vreo dată pe centură, să te-nâlnești cu restul presei?! Ai idee ce camioane de bani am pierdut că nu te dau la produs?!"

"Nu ție-e rușine?!", a tipat, "Vreau să fiu independent DE TINE!"

Am amuțit.

Nu-mi venea să cred.

După câte facusem pentru el, acum se comportă ca un șarpe.

Am trecut, în contractele ziaristicilor, clauzele care să le asigure dreptul de liberă exprimare, fie chiar și împotriva mea și i le-am trântit în față: "Na, să te saturi!"

A ridicat dintr-o sprâncenă: "N-ai făcut decât să te aliniezi la Constituție!" și nu mi-a spus nici măcar "mulțumesc".

Da, are un Figo fără limite.

N-am mai văzut așa ceva.

Ego-ul lui nu doar că se măsoară cu Universul, dar mai este și în expansiune.

A pornit cu 300 de dolari în buzunar, la 10 august 1990 și acum, 23 de ani mai târziu, la Zona Euro în răspăr.

Zice că lumea s-a sfârșit.

Zice că singura soluție să ne rezolvăm criza este să ne imaginăm un alt sistem.

Altul decât cel în care trâm de două mii de ani încoace.

Mă rog, zice o mulțime de alte chestii, care mai de care mai sfidătoare, dar asta-i ceea mai sfruntată.

Nu-l pot stăpâni.

El e stăpânul, eu, sluga.

Ăsta-i adevărul.

Îi urez "La mulți ani!"

Poate-mi va arăta și un pic de bunăvoință.